

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA JANA ŽELEZNÉHO V PROSTĚJOVĚ

Autorský tým: Veronika Jurčíková, Martin Němec, Lucie Jakubcová, Lukáš Pospíšil

Pedagogické vedení: Mgr. Dita Krpcová

Alena Strnadová

Paní Alena Strnadová se narodila 20. února 1933 v Prostějově, v rodině Viléma Brzici a Anežky Brzicové. Měla mladšího bratra Jiřího. Své dětství prožila na pozadí událostí druhé světové války. V roce 1939 jí bylo 6 let a chodila do první třídy. V této době se o ni i jejího bratra starala hlavně babička. Oba rodiče byli těžce nemocní, hodně času trávili v nemocnici. Otec pracoval ve zdravotní pojišťovně, matka v nemocnici. Protože v této složité době nesměli být v rodině dva státní zaměstnanci, musela její maminka práci opustit. Starala se o domácnost, kterou skoro tři roky obýval i důstojník SS. Válečná léta prožila v rodinném domě, který stál blízko prostějovského letiště a sloužil také jako kryt před nálety. Po náletu poslední dubnovou nedělí roku 1945, kdy byl jejich dům poničen při náletu, se rodina musela přestěhovat do domu U Tří zajíců na Pernštýnském náměstí.

Během války se prostřednictvím svého otce setkala s činností partyzánského hnutí. Vilém Brzica byl zpravodajem partyzánské skupiny Josefa Knolla. Nevědomky se tak účastnila setkání a akcí Sedmi prostějovských kocourů (tak se nazývala tato skupina). Sama si jako dítě neuvědomovala dosah této činnosti a často i riziko, které členové skupiny podstupovali.

Po skončení druhé světové války studovala prostějovské gymnázium Jiřího Wolkeru. Maturovala v roce 1951. Po ukončení střední školy začala studovat lékařskou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci. V průběhu studia se rozhodla přejít na Masarykovu

univerzitu v Brně. Studia ukončila promocií v roce 1957. Krátkou chvíli žila v Bruntále. Opět se však vrátila do Prostějova. Odtud odešla do Kostelce na Hané, kde od roku 1957 pracovala jako dětská lékařka. Nesmazatelnou stopu v ní zanechaly události, kterých byla svědkem nejen za druhé světové války, ale i v padesátých a šedesátých letech (odstranění Masarykovy sochy z náměstí v Prostějově v roce 1953 a následná demonstrace, okupace sovětskými vojsky v roce 1968, která ji zastihla v Kostelci na Hané, sametová revoluce 1989). V roce 1992 odešla do důchodu. V současné době žije stále v Kostelci na Hané.

